

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: KŽ-247/2024-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidijske Vidjak kao predsjednice vijeća te Jasne Smiljanić i Siniše Pleše kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Marine Bobanović, u kaznenom predmetu protiv optuženog Ivana Kolarevića, zbog kaznenog djela protiv časti i ugleda - uvrede iz članka 147. stavka 1. Kaznenog zakona (Narodne novine broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbama privatnog tužitelja Ivica Bulića i optuženog Ivana Kolarevića, izjavljenih protiv presude Općinskog suda u Vukovaru, broj: K-61/2023-10 od 12. prosinca 2023., u sjednici vijeća održanoj 31. ožujka 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se žalba privatnog tužitelja Ivica Bulića, preinačuje se prvostupanjska presuda na način da:

optuženi Ivan Kolarević, OIB 44010485147, sin Stjepana i Stajke rođ. Vidaković, rođen 30. siječnja 1958. u Vukovaru, s prebivalištem u Ilači, Vladimira Nazora 9, državljanin Republike Hrvatske, sa završenom osnovnom školom, umirovljenik, s primanjima od oko 2.500,00 kn, oženjen, otac četvero djece, vlasnik kuće na adresi prebivališta u Ilači, V. Nazora 9 i vlasnik poljoprivrednog zemljišta, neosuđivan,

kriv je

što je

dana 31.10.2020. oko 17,30 sati, u mjestu Ilača, u dvorištu kuće u ulici Vladimira Nazora kbr. 15, u cilju da uvrijedi Ivicu Bulića, izrazio očitovanje svoje volje djelom, na način da je istoga sačekao pored navedene kuće pa kada je Ivica Bulić krenuo prema izlazu dvorišta navedene kuće, a nakon što je nahranio svinje koje je tamo držao, stao pred Ivicu Bulića obraćajući mu se riječima: "Šta ti radiš u mom dvorištu" pa i prije nego je Ivica Bulić uspio istom odgovoriti i završiti rečenicu, krenuo ga udarati rukama u predjelu tijela-lica, te na taj način djelovanjem na njegovo tijelo,

izrazio nepoštovanje ljudskog dostojanstva Ivice Bulića,

dakle, drugoga uvrijedio,

čime je počinio kazneno djelo protiv časti i ugleda – uvredom, opisano i kažnjivo po članku 147. stavak 1. KZ/11, te se na temelju članka 147. stavka 1. KZ/11

osuđuje

na novčanu kaznu u iznosu 30 (trideset) dnevnih dohodaka,
pri čemu je visina dnevnog dohotka 50,03 eura, što ukupno iznosi 1.500,90 eura

Na temelju članka 56. stavka 1. i 2. KZ/11 optuženom Ivanu Kolareviću se izriče

UVJETNA OSUDA

na način da se novčana kazna koja je izrečena optuženom Ivanu Kolareviću neće izvršiti ako u vrijeme provjeravanja od 2 (dvije) godine ne počinu novo kazneno djelo.

Na temelju odredbe članka 42. stavka 6. KZ/11 u slučaju opoziva uvjetne osude optuženik je dužan platiti novčanu kaznu u roku od 3 (tri) mjeseca od dana pravomoćnosti odluke o opozivu.

Na temelju odredbe članka 42. stavka 1., 2. i 3. KZ/11, ukoliko novčana kazna u slučaju opoziva uvjetne osude ne bude plaćena u navedenom roku, u cijelosti ili djelomično, a ne postoje uvjeti iz članka 42. stavka 7. KZ/11 naplatiti će se prisilnim putem u roku 3 mjeseca. Ukoliko se novčana kazna ne može naplatiti ni prisilnim putem, sud će uz pristanak optuženika donijeti odluku o zamjeni novčane kazne radom za opće dobro na način da se jedan dnevni iznos zamjenjuje s 2 (dva) sata rada. Ukoliko osuđenik ne pristane na rad za opće dobro ili ga ne izvrši u cijelosti, novčana kazna, odnosno rad za opće dobro, zamijeniti će se kaznom zatvora.

Na temelju članka 148. stavka 1. ZKP u svezi s člankom 145. stavkom 1. i 2. točkom 6. i 7. ZKP optuženik je dužan snositi troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 eura te nužne izdatke privatnog tužitelja, nagradu i nužne izdatke opunomoćenika privatnog tužitelja o čijoj će visini biti odlučeno posebnim rješenjem.

II. Žalba optuženog Ivana Kolarevića je bespredmetna.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Općinskog suda u Vukovaru, poslovni broj: K-61/2023-10 od 12. prosinca 2023., pod točkom I. izreke presude, optuženi Ivan Kolarević na temelju članka 453. točke 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12,

56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20 i 80/22 – dalje u tekstu: ZKP) oslobođen je od optužbe da je počinio kazneno djelo protiv časti i ugleda – uvredom, opisano i kažnjivo po članku 147. stavku 1. KZ/11, činjenično i pravno opisano u izreci presude. Pod točkom II. izreke, na osnovu članka 149. stavka 3. ZKP određeno je da je privatni tužitelj Ivica Bulić obavezan naknaditi troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 6. ZKP u iznosu od 70,00 eura (sedamdeset eura) / 527,42 kuna (petsto dvadeset sedam kuna četrdeset dvije lipe) u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude, kao i optuženom Ivanu Kolareviću naknaditi nužne izdatke i nagradu za zastupanje putem branitelja Tihomira Posavčića u iznosu od 1.850,01 eura (tisuću osamsto pedeset eura jedan cent) / 13.938,90 kuna (trinaest tisuća devetsto trideset osam kuna devedeset lipa).

2. Protiv prvostupanjske presude žalbu je privatni tužitelj Ivica Bulić putem opunomoćenika Berislava Kneza, odvjetnika u Vinkovcima, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i zbog odluke o trošku. U žalbi je predložio da drugostupanjski sud preinači prvostupanjsku presudu na način da optuženika proglasi krivim i osudi ga na predloženu sankciju i da naloži optuženiku da naknadi trošak za zastupanje njegovog opunomoćenika sukladno specificiranom troškovniku u spisu, uvećano za sastav žalbe na presudu, podredno da drugostupanjski sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje.

3. Protiv prvostupanjske presude žalbu je podnio i optuženi Ivica Bulić putem branitelja Tihomira Posavčića, odvjetnika u Vinkovcima, zbog odluke prvostupanjskog suda o trošku kaznenog postupka, predlažući da drugostupanjski sud preinači prvostupanjsku presudu na način da na teret privatnog tužitelja dosudi trošak zastupanja njegovog branitelja sukladno troškovniku dostavljenom u spis, odnosno da mu dosudi troškove u ukupnom iznosu od 2.065,40 eura, kao i trošak sastava žalbe ili podredno da se ukine pobijano rješenje o trošku sadržano u presudi i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

4. Optuženi Ivica Bulić podnio je putem branitelja Tihomira Posavčića i odgovor na žalbu privatnog tužitelja, navodeći da je žalba privatnog tužitelja u cijelosti neosnovana. Optuženik je predložio da drugostupanjski sud odbije žalbu privatnog tužitelja kao neosnovanu, potvrdi prvostupanjsku presudu i naloži privatnom tužitelju naknadu troška odgovora na žalbu i sudske pristojbe, prilažući popis troškova u iznosu od 158,18 eura.

5. Kako je ovaj drugostupanjski sud na sjednici vijeća 18. ožujka 2025. ocijenio da su žalbeni navodi privatnog tužitelja vezani uz pogrešno utvrđeno činjenično stanje osnovani, a u ovom kaznenom predmetu već je ukinuta prvostupanjska presuda rješenjem ovog suda KŽ-197/2023 od 28. ožujka 2023. i postoji zabrana dvostrukog ukidanja u smislu odredbe članka 484.a stavka 1. ZKP, stoga je ovaj drugostupanjski sud prema odredbi članka 484.a stavka 2. ZKP zakazao i proveo raspravu te potom odlučio o žalbama privatnog tužitelja i optuženika.

6. Žalba privatnog tužitelja je osnovana, a žalba optuženika je bespredmetna.

7. U dokaznom postupku drugostupanjski sud je uz suglasnost stranaka pročitao i pregledao:

- Iskaz privatnog tužitelja Ivica Bulića
- Iskaz svjedokinje Bernardice Posavec
- Iskaz svjedoka Domagoja Kolarevića
- Iskaz svjedokinje Slavice Kolarević
- Iskaz svjedokinje Anamarije Kolarević
- Iskaz vještaka mr. sc. Ante Blažanovića
- Dopis Postaje granične policije Tovarnik
- Medicinska dokumentacija na ime Ivica Bulića
- Nalaz i mišljenje vještaka
- Potvrda Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo
- Izvadak iz kaznene i prekršajne za optuženog Ivana Kolarevića

8. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka, cijeneći i analizirajući sve provedene dokaze, svaki zasebno i u njihovoj ukupnosti te uspoređujući ih s obranom optuženika, ovaj je sud zaključio da je privatni tužitelj u pravu kada u žalbi tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da nije dokazano da je optuženik počinio inkriminirano mu kazneno djelo.

9. Iz obrane optuženog Ivana Kolarevića proizlazi da kritične zgode nije izlazio iz kuće i drži da ga je privatni tužitelj lažno prijavio jer ima financijskih problema, da je prazna kuća u kojoj je privatni tužitelj držao svinje u vlasništvu obitelji Balić, da je privremeno u toj kući držao stoku i Tomislav Balić, da on tamo nije odlazio. Sjeća se datuma iz razloga što njegovi ukućani nisu nigdje izlazili jer je kći bila testirana na covid, nalaz nije dobila tri dana, pa su svi za to vrijeme bili kod kuće budući da su u tom periodu bila stroga pravila vezana uz virus, pa u cijelosti poriče učin kaznenog djela.

10. Privatni tužitelj Ivica Bulić u svom je iskazu naveo da je kritične zgode došao u dvorište nahraniti svinje i kada je krenuo kući iz dvorišta, ispred njega je iskočio optuženik kojeg poznaje od ranije, rekao mu je "Šta ti radiš u mom dvorištu" te ga je nakon toga počeo udarati stisnutom šakom po licu, a svi udarci koje je zadobio bili su u predjelu nosa i očiju.

11. Iz iskaza svjedokinje Bernardice Posavac, prijateljice privatnog tužitelja, proizlazi da je privatni tužitelj te večeri nakon kritičnog događaja došao kod nje, ona se uplašila jer mu je lice bilo krvavo, usnica mu je krvarila, misli da je na usnici vidjela i posjekotinu, iz nosa mu je curila krv, bio je jako uznemiren i rekao joj je da ga je napao "Inga" što je nadimak Ivana Kolarevića. Potom mu je sugerirala da prijavi policiji sukob i da potraži liječničku pomoć.

12. Svjedok Domagoj Kolarević - sin optuženika, Slavica Kolarević - supruga optuženika i Anamarija Kolarević - kći optuženika, suglasno su iskazali da su u vrijeme inkriminacije bili u izolaciji zbog sumnje da je Anamarija pozitivna na covid i da nisu izlazili iz kuće jer je dobila uputu da se mora izolirati, kao i ostali članovi u kućanstvu, a da je negativna na covid iskazala je kako je saznala 1. studenog 2020. u poslijepodnevnim satima kada je nazvala Hrvatski zavod za javno zdravstvo.

13. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka mr. sc. Ante Blažanovića proizlazi da je Ivica Bulić zadobio nagnječenje lica koja ozljeda nije objektivno opisana niti dokazana i nije prihvatljiva u sudsko-medicinskom smislu, ali vještak ne isključuje mogućnost zadobivanja udaraca u navedeno područje pa ako su isti realizirani, nisu ostale promijene koje bi se mogle shvatiti kao ozljeda u klasičnom smislu.

14. Iz potvrde Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo od 31. listopada 2020. u 17:12:12 sati proizlazi da je Anamarija Kolarević negativna na covid.

15. Slijedom svega navedenog, po mišljenju ovog drugostupanjskog suda, obrana optuženika u kojoj poriče učin kaznenog djela te se brani alibijem – neuvjerljiva je i dana je u cilju izbjegavanja kaznene odgovornosti jer je neistinit njegov navod da ni on niti članovi njegove obitelji nisu izlazili iz kuće zbog izolacije jer je njegova kći čekala rezultat testiranja na covid.

16. Iz potvrde Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo od 31. listopada 2020. u 17:12:12 sati proizlazi da je Anamarija Kolarević negativna na testu SARS-CoV-2, pa slijedom toga nije bilo potrebe za izolacijom ni nje niti cijele obitelji jer više nije bilo potrebe za izolacijom budući da se kritični događaj odvio nakon što je obitelj saznala rezultat testiranja, odnosno da je Anamarija Kolarević negativna.

17. Shodno navedenom, iskazi Anamarije Kolarević, Slavice Kolarević i Domagoja Kolarevića su nevjerodostojni i dani su u cilju poboljšanja procesne pozicije optuženika.

18. Nedvojbeno je da je optuženik kritične zgode napao privatnog tužitelja na način da ga je udarao šakom po licu u predjelu nosa i očiju, a o čemu je vjerodostojno iskazivala svjedokinja Bernardica Posavac kod koje je privatni tužitelj došao uznemiren nakon sukoba s optuženikom.

19. Upravo svjedokinja Bernardica Posavac je sugerirala privatnom tužitelju da prijavi policiji događaj te da potraži liječničku pomoć što je privatni tužitelj i učinio.

20. Iz nalaza i mišljenja sudsko medicinskog vještaka proizlazi da ozljeda nije objektivno opisana, međutim, vještak nije isključio mogućnost zadobivanja nekog udarca u navedeno područje.

21. Slijedom iznijetog, proizlazi da je optuženik udario privatnog tužitelja kako je to navedeno u izreci presude te je time ostvario sva obilježja kaznenog djela uvrede iz članka 147. KZ/11 jer je opisanim načinom izrazio omalovažavanje privatnog tužitelja koje je manifestirano nepoštovanjem ljudskog dostojanstva, odnosno konkludentnom radnjom što je svakako udaranje po licu privatnog tužitelja, a prosuđujući takav čin objektivnim kriterijima.

22. Ono što prvostupanjski sud nije posebno cijenio, ali navedeno može ovaj drugostupanjski sud na temelju rezultata rasprave su cjeloviti sadržaj iskaza privatnog tužitelja i obrane optuženika, a nadasve materijalni dokaz koji

prvostupanjski sud nije cijenio - potvrda Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo od 30. listopada 2020., dakle potvrda prije kritičnog događaja koja u potpunosti isključuje obranu optuženika i iskaze ispitanih svjedoka obitelji optuženika. Stoga je ovaj sud prihvatio žalbu privatnog tužitelja u pogledu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te je optuženik proglašen krivim za kazneno djelo iz članka 147. stavka 1. KZ/11 zbog čega mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 30 dnevnih dohodaka, pri čemu je visina dnevnog dohotka 50,03 eura, što ukupno iznosi 1.500,90 eura te je na temelju članka 56. stavka 1. i 2. KZ/11 optuženiku izrečena uvjetna osuda na način da se novčana kazna koja je izrečena neće izvršiti ukoliko u periodu provjeravanja od 2 (dvije) godine ne počini novo kazneno djelo. Na temelju odredbe članka 42. stavka 6. KZ/11 u slučaju opoziva uvjetne osude optuženik je dužan platiti novčanu kaznu u roku od 3 (tri) mjeseca od dana pravomoćnosti odluke o opozivu. Na temelju odredbe članka 42. stavka 1., 2. i 3. KZ/11, ukoliko novčana kazna u slučaju opoziva uvjetne osude ne bude plaćena u navedenom roku, u cijelosti ili djelomično, a ne postoje uvjeti iz članka 42. stavka 7. KZ/11 naplatiti će se prisilnim putem u roku 3 mjeseca. Ukoliko se novčana kazna ne može naplatiti ni prisilnim putem, sud će uz pristanak optuženika donijeti odluku o zamjeni novčane kazne radom za opće dobro na način da se jedan dnevni iznos zamjenjuje s 2 (dva) sata rada. Ukoliko osuđenik ne pristane na rad za opće dobro ili ga ne izvrši u cijelosti, novčana kazna, odnosno rad za opće dobro, zamijeniti će se kaznom zatvora. Na temelju članka 148. stavka 1. ZKP u svezi s člankom 145. stavkom 1. i 2. točkom 6. i 7. ZKP optuženik je dužan snositi troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 eura te nužne izdatke privatnog tužitelja, nagradu i nužne izdatke opunomoćenika privatnog tužitelja o čijoj će visini biti odlučeno posebnim rješenjem.

23. Upravo ovakvom kaznenom sankcijom ostvariti će se sve svrhe kažnjavanja iz članka 41. KZ/11, koja je kazna primjerena olakotnim okolnostima na strani optuženika da je neosuđivan i da je otac četvero djece, dok otegotnih okolnosti ovaj drugostupanjski sud nije našao. Ovakva je kazna odmjerena s obzirom na prosječni dnevni dohodak u iznosu od 50,03 eura (Vrhovni sud Republike Hrvatske, broj: Su-IOV-89/2026-3), takva će kazna utjecati kako na optuženika tako i na druge da shvate da je činjenje kaznenih djela pogibeljno, a kažnjavanje počinitelja pravedno te nije nužno izreći optuženiku bezuvjetnu kaznu zatvora, nego će se upravo ovakvim rokom provjeravanja od 2 (dvije) godine ostvariti svrha kažnjavanja.

24. Županijski sud u Zagrebu kao drugostupanjski sud ispitao je prvostupanjsku presudu po službenoj dužnosti sukladno članku 476. stavku 1. točki 1. i 2. ZKP te nije našao da bi bila počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka i povreda Kaznenog zakona na štetu optuženika.

25. Uslijed ove odluke žalba optuženika o troškovima je bespredmetna, a na temelju odredbe članka 148. stavka 1. ZKP u vezi s člankom 145. stavkom 1. i 2. točke 6. i 7. ZKP optuženik je dužan snositi troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 eura koji je primjeren dužini trajanja i složenosti kaznenog postupka, dok će o nužnim izdacima privatnog tužitelja, nagradi i nužnim izdacima opunomoćenika privatnog tužitelja prvostupanjski sud odlučiti posebnim rješenjem.

26. Slijedom iznijetog, odlučeno je na temelju članka 486. ZKP kao u izreci ove drugostupanjske odluke.

U Zagrebu 31. ožujka 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:
Lidija Vidjak

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog opravka. Žalba se podnosi Općinskom sudu Vukovaru u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o njoj odlučuje Visoki kazneni sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30886-09f93**

Kontrolni broj: **052ba-94093-dc423**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.